

[Bertel Dahlgaard.]

og også til udtalelser af den højtærede finansminister — at denne usikkerhed nu er fjernet.

Må jeg så endnu sige til det konservative parti: Mon partiet egentlig forstår, hvor let gennemskuelige partiets skiftende manøvrer i denne sag har været? Man gennemfører sammen med regeringen en meget stor forhøjelse af de danske tekstiltoldafgifter, og man siger, at så må regeringen til gengæld stille forslag om tøjskattens bortfald; men regeringen har på forhånd meddelt det konservative parti, at den vil stemme de konservatives forslag til dagsorden herom ned. Nu om lidt får vi hele skuespillet at se: det konservative parti gennemfører sammen med regeringen toldforhøjelserne, og derefter lader de konservative regeringen stemme deres dagsordensforslag om tøjskatten ned, altsammen efter nøje aftale. Jeg har sjældent her i tinget set et parti foretage en så dræbende selvafsløring.

Jeg vil slutte med et par ord til det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg forstod af det ærede medlems sidste bemærkninger, at han åbenbart helt har misforstået mit billede med Kristian den Anden. Det var virkelig ikke min tanke at karakterisere det ærede medlem eller det konservative parti som en Kristian den Anden i al almindelighed med alle hans fejl og fortrin. Intet ville være mig fjernere. Nej, det var kun en enkelt side af Kristian den Andens karakter, jeg fremdrog i denne forbindelse: det vaklende, den manglende evne til roligt overlæg, de stærke svingninger, hans viljesliv var underkastet. Selvfølgelig havde Kristian den Anden i sit sindelag andre sider, der lå langt fjernet fra de konservative, så langt som vel muligt, sider, som med datidens målestok nærmere kunne kaldes radikale. Jeg minder om hans ihærdige arbejde for en lensreform, der i højere grad sikrede jorden for almuen overfor de mægtige. Det er selvfølgelig ikke et billede på danske konservative. Det var en side af hans karakter, som gjorde, at han i århundreder kom til at

stå som småmandens ven til værn mod de mægtige. Og sådan kunne man blive ved. Jeg kunne bevæge mig helt op til det stockholmske blodbad.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke fjerner sig for langt fra emnet.

Bertel Dahlgaard: Højtærede formand, det ærede medlem hr. Poul Møller vil savne noget, hvis jeg ikke følger ham på hans snørklede vej. Ingen vil mistænke de konservative for noget så blodigt som det stockholmske blodbad. Når jeg — det bør jeg måske tilføje — har set det ærede medlem hr. Erik Eriksens minespil de sidste dage, kunne jeg snarere tænke mig, at han påtænker et sådant blodbad i omegnen af det konservative parti.

Aksel Larsen: Det kan lade til, at vi er så langt fremme, at vi kan gå til afstemning. Jeg skal tage hensyn hertil og forsøge at fatte mig i korthed.

Der er ikke, heller ikke under debatten her i dag, fra regeringens og regeringspartiets side kommet argumenter, som på nogen måde kan anskueliggøre, at en tekstiltoldforhøjelse er nødvendig eller rimelig. Ministeren er ikke kommet med sådanne, socialdemokratiets ordfører heller ikke. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen mener at kunne bevise, at det allerede kneb med afsætningen af danske tekstilprodukter, før vi fik tøjskatten. Det skal aldeles ikke bestrides, men der kan være mange årsager til det. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen kan vel ikke være totalt uvidende om, at det var i sommeren 1954, at hans regering begyndte med sine forbrugsbegrænsende foranstaltninger; og hvad angår befolkningens svigtende købekraft og denne købekrafts indflydelse på tekstilvarernes afsætning her i landet, er det jo ikke noget, der daterer sig fra tøjskattens indførelse i 1955, men i hvert fald fra de forbrugsbegrænsende foranstaltningers begyndelse i 1954.

Hvorom alt er, kan det ikke nægtes, ja